

Mand, der udnævnes af Kongen, vil det gaa paa samme Maade, i alt Fald under de politiske og sociale Forhold, vi nu maa regne med. Dette Seksmandsudvalg faar altsaa en ret aristokratisk Sammensætning, der i det store og hele nærmest vil gøre det til et Udtryk for Overklassen og ingenlunde til et Udtryk for de store, brede Befolkningslag. Men saa er det overordentlig farligt at give dette Udvalg Ret til at udskyde dette store Antal, en Sjettedel, af Nævningerne, for Københavns Vedkommende 120.

Naar Grundlisten havde været saaledes, at Nævningerne skulde vælges af Kommunalbestyrelserne efter Forholdstalsvalg, vilde mange Steder Overklasse og Underklasse blive omtrent ligelig repræsenterede blandt Nævningerne. Ude i Provinserne vil der tilmed foregaa den uheldige Ting, at vel vælges Byraadet ved lige og almindelig Valgret efter Forholdstalsvalg, men der træder en selvskreven Formand til, den kongevalgte Borgmester, som er med ved Valg af Nævninger, der skal foretages efter Forholdstalsvalg, og derfor i nogen Grad forfalsker Udnævnelsen af Nævningerne til Fordel for Overklassen. Men rent bortset derfra bliver Overklassen og Underklassen ingenlunde ligelig repræsenterede. Dette gælder ogsaa i København, hvor Nævningerne paa Grundlisten skulle udpeges af et Firemandsudvalg, hvoraf de 2 vælges af Magistraten og de 2 af Borgerrepræsentationen, begge ved Forholdstalsvalg. Men dette vil atter sige, at baade efter den nuværende Partistilling og efter den, som man maa regne med i den nærmeste Fremtid efter det Valgretsforlig, der nylig er vedtaget, vil Halvdelen af Nævningerne blive udtagen af Folk, der væsentlig have konservative Interesser, medens Halvdelen vil blive udtagen af dem, der have en mere bred, demokratisk Interesse og Samfundssyn. Saaledes sammensættes Grundlisten. Og naar der saa skal fjernes saa mange, som her er Tale om, af et Udvalg, som nærmest har en aristokratisk Sammensætning, vil det ses, at vi meget let kunne faa Aarslister og senere Nævningeretter, hvor Nævninger, der væsentlig ere Udtryk for Overklassens Livsanskuelser og Interesser, blive Flertal. Her er altsaa lidt i samme Retning af, hvad der findes i Valgretsforliget, at tilsyneladende er det demokratisk, men ved Hjælp af Etapper og Trin forfalskes det demokratiske. Jeg er ingenlunde sikker paa, at de Nævninger, der blive Slutresultatet efter dette Forslag, ville

blive Udtryk for, hvad Nævningerne skulle være Udtryk for: den store Befolknings sunde Sans og Retfærdighedsfølelse. Det er jo Meningen med Nævninger, det er derfor, Grundloven kræver dem, det er derfor, vi alle gennem saa mange Aar have kæmpet derfor; gennem disse Lægmandsdommere, gennem Nævninger, udgaaede ved Valg af Befolkningen, skulde Folkets sunde Sans og Retfærdighedsfølelse komme ind i Retssalene som et Hovedsupplement til de fagdannede Dommeres mere juridiske, mere formelle Opfattelse.

Jeg maa altsaa hævde, at de Nævninger, som Justitsministeren foreslaar, rent bortset fra de Ændringer, der ere foretagne i det andet Ting i yderlig reaktionær Retning, ere nogle andre Nævninger end dem, som Folketinget har vedtaget Gang paa Gang. For øvrigt faar dette Seksmandsudvalg ikke blot en væsentlig Udskydningsret paa det Trin, jeg har omtalt; men ogsaa senere, hvor den egentlige Nævningeret sammensættes, faar dette Seksmandsudvalg Ret til at udskyde hver en af det forholdsvis ringe Tal, her er Tale om. Det bliver ikke saa lidt, det bliver, hvis jeg ikke tager fejl, 6 af 48, altsaa 1 af 8. Justitsministeren bryder jo Staven over Landstingets Ændringer med Hensyn til Nævningerne, men det Forslag til Nævninger, som Justitsministeren her anbefaler til Vedtagelse i dette høje Ting, er ikke Folketingets gamle Forslag, det maa jeg stærkt gøre opmærksom paa, det er et Forslag, vi fra vor Side ikke kunne acceptere, vi staa fremdeles fast paa det Forslag, som Folketinget har vedtaget Gang paa Gang. Det Forslag, her foreligger fra den højtærede Justitsminister, er allerede et Kompromis, det er et Kompromis mellem Folketingets Standpunkt og Landstingets Standpunkt. Men ogsaa det er en stor Fare, at der allerede paa dette Stadium, før Fællesudvalgets Forhandlinger, foreligger et Kompromis til Udgangspunkt for Fællesudvalgsforhandlingerne, det vil stille Landstinget gunstigere og Demokratiet ugunstigere, end om Justitsministeren havde fastholdt Folketingets Forslag, saa at det var Folketingets og Demokratiets Standpunkt, der var blevet Udgangspunktet for Fællesudvalgets Forhandlinger. Justitsministeren er atter her inde paa Skraaplanet, han har i Virkeligheden sluppet Fodfæstet og derved gjort det lettere for Landstinget og for de konservative Interesser at søge at drive Ministeren og hans Flertal yderligere ud paa Indrømmelsernes Skraaplan.